

پانی تے روح منسٹریز

انسان دا پاپ

پیدائش دی کتاب - ۲ باب دی ۱۵ تے ۳ باب دی ۷ آیت وچ ایہہ گل اس طراں لکھی اے۔ ایہہ کہانی جیہڑی انسان دی پرکھ تے ایہدے پاپ و لوں دسدی ہے۔ ایہہ نہ صرف سانوں انسان دے پہلے پاپ دی تاریخی معزولی و لوں دسدی اے سگوں پر میثور دی فطرت دا مکاشفہ ہے۔ ایس توں مراد پر میثور دا انسان نال ایس طراں دا سمبند ہے جیہڑا سانوں ہر ویلے ایس نتیجے دی یاد دلاندا ہے جس نوں ایس حیاتی ٹپان لئی چنیاں ہے۔ ایس مضمون دی تفصیل پیدائش ہے۔ پر میثور نے آکاش تے دھرتی نوں بنایا۔ روشنی تے فضا نوں بنایا، ایس نے پانی نوں اک جاہ تے اکٹھا کیتا تاں جو دھرتی نظر آوے۔ پر میثور نے آسمان تے نیر بنائے، پانی والے جانور تے پرندے، پھر دھرتی دے جاندار آخرتے آدم نوں بنایا (جس نوں پر میثور نے اپنی شکل تے بنایا) پر میثور نے اک باغ لگایا تے باغ دے وچکار اک حیاتی تے چنگے ماڑے دی پچھان دا رکھ وی لگایا۔ باغ اوہ جاہ ہے جتھے پر میثور نے ہر ویلے موجود رہندہ سی۔ پر میثور نے آدم نوں باغ وچ رکھیا تے ایس تے ظاہر کیتا پئی ایس دی حضوری وچ روے۔

تلاوت کلام پاک۔

پیدائش ۲:۱۵ توں لے کہ ۳:۷ آیت تک۔

۱۵۔ پھر پر بھونے آدم نوں لے کہ باغ عدن وچ رکھیا پئی ایس دی باغبانی تے رکھوالی کرے۔

۱۶۔ تے پر میثور نے آدم نوں حکمرانی دتی تے آکھیا، تسیں ہر رکھ دا پھل آزادی نال کھاسکدے اوہ۔

۱۷۔ چنگے ماڑے دی پچھان دے رکھ دا پھل نہ کھانا۔ جس دیہاڑے تسیں ایس نوں کھادا تسیں مر جاوگے۔

۱۸۔ پھر پر بھونے آکھیا آدم دا کلیاں رہنا چنگا نہیں۔ میں ایہدے واسطے اک مددگار ایہدے وانگوں بناواں گا۔

۱۹۔ پھر پر بھونے سارے دشتی چوپائے تے سارے ہو اوچ اڈن والے پرندے مٹی نال بنائے۔ تے اوناں نوں آدم

کول لیا یا پئی ویکھے اوہ اوناں دے کیہ ناں رکھ ایہہ تے آدم نے جس جانور نوں جو آکھیا اوہ ہی اسدا ناں بن گیا۔

۲۰۔ آدم نے سارے جانور تے ہوادے پرندیاں تے سارے خطرناک جانور اں دے ناں رکھے۔ پر آدم واسطے

اوہدے وانگوں کوئے مددگار نہ ملیا۔

۲۱۔ پھر پر بھونے آدم تے گھوڑی نیند گلی تے اوہ سوں گیا۔ تے اس نے اوہدی پسلیاں وچوں اک پسلی لئی تے اوہدی

جاہ تے گوشت بھردتا۔

۲۲۔ تے بھونے لیا جیہڑی آدم وچوں کٹی گئی تے اس نے اسے آدم کو لیا

۲۳۔ تے آدم نے آکھیا ایہ تے ہن میری ہڈیاں وچوں ہڈی تے میرے گوشت وچوں گوشت اے ایس واسطے ایہ ناری اکھوائے گی۔ کیوں جو اوہ نروچوں کڈی گئی ایہ۔

۲۴۔ ایس واسطے بند اپنے ماں باپ نوں چھڈے گاتے اپنی بیوی نال لگا روے گا۔ تے اوہ اک جشہ ہون گے۔

۲۵۔ تے آدم تے اوہ ہڈی ہڈی ننگے سن پر اوہ شرماندے نہیں سن۔

۳؛ اتے سب سارے خطرناک جانوراں چوں جنناں نوں پر میثور نے بنایا سی چلاک سی، تے اوہنے اس ہڈی نوں پچھیا کہ تسیں کس رُکھ دا پھل نہ کھانا۔

۲۔ ہڈی نے سب نوں دسیا پئی باغ دے تے رُکھاں دا پھل تے اسیں کھانے ہاں۔

۳۔ پر جیہڑا رُکھ باغ دے وچالے آہ اوہدے پھل ولوں پر میثور نے آکھیا ایہ؟ تسیں نہ کھانا تے ناں چھو ناں تے تسیں مر جاؤ گے۔

۴۔ پھر سب نے ہڈی نوں آکھیا تسیں بالکل نیں مرو گے۔

۵۔ سگوں خدا جاندا ہے پئی جس دیہاڑے تسیں کھادا تہاڑی اکھیاں کھل جان گیاں تے تسیں پر میثور وانگوں چنگے تے ماڑے نوں جانن والے بن جاوے گے۔

۶۔ ہڈی نے ویکھیا پئی اوہ رُکھ کھان نوں چنگا تے اکھاں نوں سوہنا لگدا ایہ تے عقل دین واسطے چنگا ایہ۔ تے اوہنے اوہدے وچوں لیا تے کھادا تے اپنے بندے نوں وی دتا تے اوہنے وی کھادا۔

۷۔ پھر اوہناں دیاں اکھاں کھل گیاں تے اوہناں نوں پتالگیا پئی اوہ ننگے ہن۔ تے اوہناں انجیر دے رُکھ دے پتیاں نوں سی کے چادراں بنایاں۔

ایناں آیتاں دی روشنی وچ میرے خیالاں دی تشکیل وچ عبرانی اصطلاحات دے ترجمے نے اہم حصہ ادا کیتا۔ عبرانی اکھر یاد، ٹوب، تے را (جیس دا ترجمہ علم، چنگا تے برا) اج تعبیر دے معنیاں وچ ایس طراں دے بوہت معنی اکھر عام ورت ہوندے سن۔ میں ایس گل تے راضی ہاں پئی لکھاری بڑے دھیان دے نال ایس طراں دے مطلبی اکھر مضمون

وچ ورتدے سن۔ اکھر (ٹوب) چنگے نوں لے لیئے، ایس ساری کہانی وچ اکھر چنگا پر میثور دی تخلیق واسطے ورتیا گیا اے۔ ایس مضمون وچ نہ صرف اخلاقی یاں اصولی سمجھ دے مطابق تجاویز دی تکمیل سگوں، سمندر، ہم آہنگی، تسلی بخش

یاں خوشگوار اے۔ پر میثور نے روشنی بنائی تے ویکھیا چنگی اے۔ اوہنے سمندر نوں اکٹھا کیتا تے ویکھیا چنگا اے۔ ایس جاندار مخلوق نوں پیدا کیتا تے ویکھیا چنگا اے۔ تے ہر چیز جس نوں اس نے بنایا سی اوہنے ویکھیا چنگا اے۔ پوتر

پر میثور نے ہم آہنگی تے سمندر اپنی سمجھ دے مطابق پوری کیتی۔ پر میثور نے ویکھیا آدم دا کلیاں رہنا چنگا نہیں۔ ایہہ پر میثور ولوں اخلاقی یاں اصولی طور تے اک چنگی تشخیص نہیں یاں آدم دا کلیاں رہنا برا سگوں خوشی تے تسلی بخش تکمیل

عبرانی ”را“ دی طراں خاص طور تے مترجم ’برائی‘ سگوں برابطور ناخوشگوار، نامکمل، ناقابل خواہش، بد شکل یاں قابل اعتراض اے۔

ایس مضمون داد تا گیا عنوان خاص طور تے ایہدے ورتن دے نال رلداملدایاں مخالف ’اچھا‘ دا اے۔ میری رائے ولوں ایہد اٹھیک ترجمہ بر اے۔ ایس ترجمے دی اصولی تے اخلاقی کوئی تعبیر نہیں۔ ایہ صرف بد سلوکی، نامکمل تکمیل خوشگوار تے بربادی نوں دسد اے۔

ایس لئی چنگے ماڑے دی سی پچھان دا رُکھ صحیح اے۔ جانن دی اصطلاح وچ پچھان توں مراد جاننا نہیں اے سگوں تجرباتی طور تے جاننا اے۔ پیدائش دے پوتھی ۲: باب دی ۱ آیت وچ دیکھدے ہاں پئی پر میثور آدم نوں حکم دیند اے پئی چنگے ماڑے دی سی پچھان دے رُکھ توں ناں کھانا۔ پر میثور دی نگاہ وچ آدم نوں برائی دا تجربہ نہیں سی۔ ایس دا مطلب اے پئی پر میثور نوں پسند نہیں سی پئی آدم نوں ناخوشگوار سی، بد سلوکی، تباہی، بد شکلی، دکھ یاں تکلیف وغیرہ نوں دیکھنا پوے۔ مکاشفہ دی پوتھی ۱۱ آیت پکائی دے لحاظ توں پڑھدے ہاں۔ اتھے پر میثور پوری طراں من لیند اے۔ مکاشفہ ۲۱ باب ۴ آیت۔ پر میثور اوہناں دیاں اکھاں توں اتھر وپونجھ دوے گا او تھے روناں، دکھ تے موت نہ ہووے گی کیوں جو پُر انیاں شے واں جان دیاں رہیاں۔

سانوں وکھرے پن دا تجربہ پاپ توں ہو یا۔ ایس جان دے ہاں پئی عدالت دے دن ایس کی محسوس کراں گے۔ پر میثور دا آدم نوں بنان دا کیہ مقصد اے۔ ایس گواہ ہاں پئی آدم نوں شروع توں پاپ دا تجربہ نہیں سی۔ دراصل آدم نوں سورگ وچ رکھن دا مقصد ایہہ سی۔ پئی اوہ اوہدے نال روے۔ او تھے مندریاں خیمے دی لوڑ نہیں سی۔ پر میثور باغ وچ پھر داسی تے آدم دے نال رابطے وچ خوش ہوندا سی۔ پر میثور چاہندا سی پئی آدم آرام تے سکون دی زندگی گزارے۔ ایس پھر مکاشفہ ۲۱ باب دی ۳ آیت وچ ایس پکے ارادے نال دیکھدے ہاں۔

پھر اوہنے تخت توں کسے نوں اوچی واج نال ایہہ آکھدے سنیا۔ پئی دیکھ پر میثور دا تنبو بندیاں دے وچکاراے تے اوہدے نال رووے گا۔ تے اوہ اوہدے لوک ہون گے تے پر میثور اوہناں دے نال ہووے گا۔ ایہدے توں علاوہ حیاتی دے رُکھ توں او تھے کھان تے وی کوئی پابندی نہیں ہووے گی۔ پر میثور دے نال ہمیش دی زندگی وچ شامل ہون گے۔ (ہمیش دی زندگی دے مالک) موت گناہ دا تجربہ اے۔ پر میثور چاہندا اے پئی ایس ایہدے توں بچے۔

پر میثور دا آدم نوں خاص حکم سی پئی توں چنگے ماڑے دی پچھان دے رُکھ توں نہ کھانا تے گناہ دا تجربہ آخر کار موت ہے ایس اس کہانی وچ ایہہ وی دیکھدے ہاں پئی خدا اپنی تخلیق توں مطمئن نہیں سی۔ آدم دی نامکمل تخلیق۔ "کلا" آدم دا رتبہ و نڈیا گیا اے یاں وکھرا ہویا اے۔ ایس واسطے آدم دی نامکمل تخلیق دسدی اے۔ پر میثور نے فیصلہ کردہ اے پئی آدم واسطے مددگار بناوے۔ تے اوہ ایہدے ونگوں ہووے۔ امتحانی اصطلاح وچ "مددگار" ایس دیکھدے ہاں پئی

ایہناں لوں دی گھٹان سمجھ اجاویں ایس کھنوں ایس اصطلاح وچ پئی ایس پر میثور دی نگاہ نال دیکھدے

ہاں (زبور ۳۰:۱۰ اتے اخروج ۱۸:۴) کسے طراں وی نہ پر میثور تے ناں روح مطیح یاں گھٹیا ہن۔ ایس واسطے سانوں کسے طراں وی بڈی نوں لونڈی یاں گھٹیا نہیں سمجھنا چاہیدہ۔ عبرانی اکھر " نیگد " جدا مطلب اے وانگوں جیویں مددگار (جس داموزنہ آدم نوں فیدہ دنید اے مطلب ایہدی تکمیل اے) ایہدے توں گھٹ نہیں سگوں ایہدے ورگی۔

بندے تے بڈی دے وچالے ایہہ سمبند ایویں بنیار ہن پر میثور دی تخلیق دی وڈیائی اے۔ دراصل بڈی مرد وچوں ایس واسطے بنائی گئی پئی اوہ اکٹھے ریہن۔ اک بندھن وچ بننا وی اہ اے۔ ایہہ پاک بندھن پر میثور د انسان دے نال اکٹھا دا

نمونہ اے۔ ایس واسطے آدم لئی ایہہ بندھن توڑنا منع قرار دتا گیا۔ پئی اوہ بڈی نال اکٹھا روے۔ یسوع نے موسے دی شریعت نوں ٹھیک قرار دتا جدوں اوہنے بڈی نوزنا کرن دی وجہ نال لکھتاں دین دی گل کھولی (صرف بد کرداری دی وجہ نال) ورنہ چھڈن توں روکیا۔ (متی ۵ باب ۳۱ توں ۳۲ تے ۱۹ باب ۴ توں ۹ آیت)

ویاہ دے بندھن تے دھیان مارنا ساڈے تے پر میثور دے پاک بندھن تے غور کرنا اے۔ پر میثور دے نال بندے دے سمبند دی وڈیائی اے۔ تے بڈی اصلیت ول اشارہ اے۔ پئی اوہ ہنگے سن پر شرماندے نہیں سن۔ ایس واسطے ہم آہنگی تے اکٹھے دے وڈیائی اے۔ کوئی اختلاف، امتیاز یاں وکھرے ہون دا کوئی تصور نہیں سی۔ ساڈا پر میثور دے نال مکمل اکٹھے پر میثور دے فضل دی وجہ نال ویکھدے ہاں۔ انسان دا مقصد پر میثور دی رضائوں پوریاں کرنا اے۔ پر میثور واسطے نہ پئی انسان واسطے۔ پر میثور دی خدمت کرنا انسان دا طرز بیاں اے تے پر میثور د انسان واسطے طرز بیان اے۔

پر میثور دی خدمت وچ انسان نوں اوہدی مرضی نوں جاننا تے اہدے مرضی دا ذکر کرنا تے پر میثور دے نال اک ہونا اے۔ پر میثور جیہڑا جیونداتے ہمیش دا پر میثور اے اوہڈ توں اے تے اوہنوں کجھ نہیں چجد ایس واسطے اوہ ہمیش روے گا۔ ایہہ صرف پر میثور نال اکٹھے ریہن نال اوہدا وجود ممکن ہو سکد اے کیوں جو پر میثور ہمیش روے گا۔ پر میثور دے نال اکٹھے ریہن نال اسی ہمیش دی جنڈی پاسکدے ہاں۔ کیوں جو پر میثور حقیقت وچ سچا اے۔ سب کجھ پر میثور ای نہیں تے ناں ای اے حقیقی ہن سگوں عارضی تے فانی ہن۔ بڈی تے بندے داملتا جگ ولوں پر میثور نال اکٹھے اے۔ تے ایہہ اکٹھے ای حیاتی اے۔

باغ وچ آدم نوں پر میثور ولوں ہدایت ملی پر اوہ اپنی مرضی تے ڈٹیا رہیا۔ آدم دی مرضی سی پئی اوہ حیاتی تے موت نوں چنے حیاتی دار کھیاں موت دار کھ۔ (چنگے ماڈے دی پچھان دے رکھ دا پھل بالکل موت ول جاندا اسی۔ جدوں اسیں ٹھک نظارہ ویکھدے ہاں کوئی وی قابل سمجھ بندہ ہمیش دی حیاتی تے نوا بچھڈ کے موت تے باب دا تھ۔ نہیں کرے گا۔

پر شیطان مکار، توکھے بازتے جھوٹا سی۔ شیطان منع کیتے رکھ دی تباہی تے پہلے نالوں بوہتا زور دیندا اے تے چنگیائی تے ہر رکھ جیہڑا کھان نوں چنگا ہوے اوہدی سچائی نوں لکا دیندا اے۔ (حیات دے رکھ سمیت) جیہڑا موجود سی۔ صرف اوہ رکھ جیہڑے توں روکیا گیا سی موت ول لے جاندا سی۔ پر میثور دسد اے۔ "تسیں ہر رکھ دا پھل آزادی نال کھا سکدے اوہ سواے اس رکھ دے جیہڑا تہانوں موت تے جدائی ول لے جاندا اے۔ پر شیطان نے ایہہ پچھیا پئی پر میثور نے تہانوں ایہہ آکھیا اے پئی باغ وچوں ہر رکھ دا پھل نہ کھانا اوہنے زور دیندے ہوے آکھیا سی جو کجھ اوہناں دے کول اے۔ عورت اوہدے توکھے وچ آکے تے من جاندا اے۔ پئی اوہنے آکھیا سی پئی لہنوں نہ کھانا تے نہ ہتھ لانا نہیں تے تسیں مر جاوگے۔ اصل وچ رکھ نوں یاں پھل نوں ہتھ لاون توں نہیں روکیا گیا سی۔

شیطان دادتا ہو یا تو کھا آدم واسطے پر میثور دے کم تے شک دی وجہ نال تے چنگے ماڑے دی پچھان دے رکھ دے پھل کھان دی وجہ نال علم تے عقل دونوں توکھے دی وجہ بنے۔ ایہہ حقیقت اے پر میثور چنگے ماڑے نوں جان سکے یاں تجربہ کر سکے۔ پر میثور دے نیڑے آدم تے فرشتیاں نوں

آزادی دتی گئی سی۔ ایس واسطے لہدے آزادی نال چناوے تے مایوسی ممکن سی تے لہد اذاتی تجربہ بدی دی شکل وچ ملیا۔ پھر وی پر میثور لہناں دی بدی کریں دے باوجود اوہناں دی حفاظت دا ذمہ لیندا اے۔ ایہہ کم اوہدی عظمت تے پریم اے پئی اوہنے لہنوں حل کرن دی کوشش کیتی۔ مکار شیطان نے اوہناں دی اناتے خودی نوں جگایا۔ تے دسیا تسیں پر میثور وانگوں بن جاوگے۔ تے کسے نوں پر میثور دے کولوں دور لے جان دی کوشش کیتی سی۔ ایہہ اک عرضی سی پئی پر میثور دی بجائے خودی نوں اپنائے۔ ایس واسطے اوہنے یاردی پوجا تے روحانی بد کرداری ول لالچھڈیا۔ پئی چنگے ماڑے دی پچھان دے رکھ دا پھل کھان نال لہناں دیاں اکھاں کھل سکدیاں نیں۔

ایس واسطے ایہہ جگانا عقل نوں لین واسطے نہیں سی سگوں بدی دا تجربہ سی۔ اصلی عزت تے پر میثور ولوں ملدی اے۔ چنگے ماڑے دی پچھان دے رکھ توں کھانا پر میثور دی مرضی دی خلاف ورزی سی۔

ایس نا فرمائی تے غیر واحدانیت دی وجہ نال مرن دا تجربہ ہو یا۔ روح دا مرنا اصل وچ پر میثور دا دکھ ہونا اے۔ ایس تجربے دا پیڑہ نتیجہ مرن تے بد سلوکی تے غیر واحدانیت ول ذہنی اختلاف تے فرق اے۔ جتھے حیاتی اتفاق تے واحدانیت اے۔ بنی آدم ننگے تے شرماندے سن تے لکدے سن۔ کیوں جو لہناں وچوں روح دا اک ہونا تے اکٹھ مر گیا سی۔ اوہ اک دی بجائے دو ہو گئے سن۔

